

Sygn. akt V KZ 59/22

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **K. Z.**

skazanego za czyn z art. 204 § 4 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 15 lutego 2023 r.

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 21 września 2022 r., sygn. akt II AKa 267/20

o odmowie przywrócenia terminu zawitego do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny w Gdańsku, na podstawie art. 126 § 1 k.p.k., nie uwzględnił wniosku K. Z. o przywrócenie terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 14 czerwca 2022 r., sygn. akt II AKa 267/20.

Na to postanowienie zażalenie złożył skazany wyjaśniając, iż liczył, że jego obrońca z urzędu złoży w jego imieniu wniosek o uzasadnienie, skoro on na sam od 6 lipca 2022 r. pozbawiony jest wolności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 126 § 1 k.p.k. merytorycznym warunkiem przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej przez stronę jest wykazanie rzeczywistych i jednocześnie niezależnych od strony powodów, które skutkowały uchybieniem terminu do dokonania tej czynności. Przyczyna niezależna od strony w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k. to taka, której strona nie mogła w obiektywny sposób przeciwdziałać, tj. ani usunąć, ani zapobiec jej zaistnieniu, dopełniając wymaganej przez prawo czynności we właściwym czasie.

K. Z. w złożonym przez siebie wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego nie wykazał, że uchybienie terminu nastąpiło z powodów od niego niezależnych. Takiej okoliczności z pewnością nie stanowi podnoszony przez niego argument, że liczył na to, że wyznaczony mu obrońca z urzędu, adw. J. N. zabezpieczy jego interesy procesowe i złoży w terminie zawitym przedmiotowy wniosek, a następnie także wywiedzie w jego imieniu kasację.

Zauważyć bowiem należy, że umocowanie wyznaczonego z urzędu obrońcy do reprezentowania oskarżonego zobowiązuje tego obrońcę do podejmowania czynności procesowych jedynie do prawomocnego zakończenia postępowania (art. 84 § 2 zdanie pierwsze k.p.k.). Istnieje wprowadzić uprawnienie takiego obrońcy do podejmowania czynności także po uprawomocnieniu się orzeczenia (art. 84 § 1 k.p.k.), jednakże z braku realizacji takich uprawnień nie sposób wywodzić szczególnych konsekwencji procesowych dla skazanego, w szczególności nie ma podstaw by zakładać, że obrońca z urzędu był zobowiązany do podejmowania działań na jego korzyść, a zaniechanie w tym zakresie uzasadnia przywrócenie terminu do dokonania określonej czynności procesowej. Inicjatywa w zakresie złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem należała do skazanego, który był zawiadomiony o terminie rozprawy apelacyjnej. Do pozbawienia wolności skazanego doszło 6 lipca 2022 r., a więc później, aniżeli upływał termin do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego (21 czerwca 2022 r.). W tym stanie rzeczy skazany nie może skutecznie powoływać się na to, że pozbawienie wolności w jakikolwiek sposób ograniczyło jego uprawnienia

procesowe, a co za tym idzie obligowało obrońcę z urzędu do podjęcia działań procesowych.

Z tych względów nie było podstaw do uwzględnienia zażalenia i dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.